

FOR SALEMEN 1922.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
видається три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
"УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Bel agent, mail-order і член треба запов-
няти на картці "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1890.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
The best and working medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу -- "СВОБОДА" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXVI. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ., субота, 6-го липня 1918. Ч. 80. VOL. XXVI. JERSEY CITY, N. J., Saturday, July 6, 1918. No. 80.

НОВА КРИЗА В УКРАЇНСЬКОМУ КАБІНЕТІ.

Кровава битва коло Катеринослава між селянами і німецько-українськими військами.

Протижидівські заворушення в Галичині. -- Власти відмовляють Жидам охорони.

Німецькі власти відкрили у Варшаві заговор проти центральних держав.

ВІСТІ З УКРАЇНИ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

НОВА КРИЗА В УКРАЇНСЬКОМУ КАБІНЕТІ.

Маркевич має стати прем'єром українського кабінету.
ЛОНДОН, 3. липня. -- З причини неспокое серед селян залягає становища правлять супроти них українського кабінету грозить криза, як се доноситься телеграма з Амстердаму до "Експресу Телеграф" на підставі вістей, оголошених в "Берлінер Тагеблатт".

Німецька часопис доносить далі, що на чолі українського кабінету стоїть правдоподібно Маркевич, а міністром війни ген. Грек. Таких еміл закликав конгрес українських рад.

КРОВАВА БИТВА МІЖ СЕЛЯНАМИ І НІМЕЦЬКО-УКРАЇНСЬКИМИ ВІЙСКОМ

Фабричні робітники пристають до відділів, які борються проти Німців.

МОСКВА, 30. червня. -- До кровової битви прийшло коло Катеринослава між німецько-українськими військом а селянами. Селянські відділи мають чисельність около 200.000 і мають бути озброєні в гармати і машинну кріп.

Фабрика в Катеринославі є позаміжжя, бо робітники поприставали до відділів, які ведуть підздову боротьбу проти Німців.

Далше доноситься вісті, що в чернігівській губернії небезпечна голоду є похана.

З ДІЯЛЬНОСТІ ГЕТЬМАНА СКОРОПАДСЬКОГО.

(L'Espresso, 3. 9. має).

Вчера відбуло ся надзвичайне засідання гетьманського правління. Скоропадський висказував потребу видати грошей зарплати для здавання ворожобі. Коли, заявив Скоропадський, в інтересі його лежить, щоб вибрати всіх ворожобників, ми перед тим не задержимо ся. Однак його слова не надали поперти між членами правління. Міністер Лізюгуб заявив, що ворожобні не мають характеру політичний, але місцєво-бюджетний, і тому через посилку карних ескадрій нове правління йшло не узискає.

Люди, які стоять в близьких стносинах зі Скоропадським, доноситься, що він остаточно згодив ся відкрити карні ескадриї та звернутися до всіх селян, щоб вони залишили ворожобу, аніжущу до своїх наслідків, які вони можуть принести, і заявляючи, що правління України буде хоронити інтереси селян.

ВЕЛИКІ ШКОДИ ПІДЧАС ДРУГОГО ПОЖАРУ В КИЄВІ.

Крім великого числа будинків згоріла також міст на Дніпрі.

МОСКВА, 30. червня. -- Подробиці про другий пожежу в Києві доноситься, що огонь знищив п'ять кварталів миль міста. Жертвою огню авали фабрики, доки, млини, барак, кораблі з деревом і збіжжєм, як також спалив ся міст, який веде через Дніпрі.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ЗАВОРУШЕННЯ В ГАЛИЧИНІ.

Власти відмовляють Жидам опіки.

АМСТЕРДАМ, 3. липня. -- В Ярославлі і в інших містах Галичини прийшло до протижидівських заворушень, як се доноситься жидівське кореспонденція бюро з Відня.

В телеграмі говориться, що жиди падають жертвою різних насильств та що їх склепи огранено. Власти відмовили ся вишувати ся у цю справу.

СПРАВА ПОЛЬЩІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

У ВАРШАВІ ВІДКРИТО ЗАГОВІР.

Заговор звернений проти регіональної ради і центральних держав.

АМСТЕРДАМ, 4. липня. -- У Варшаві тамошні власти відкрили заговор проти польської регіональної ради, в якій є замішані багато провідників польських партій, як се доноситься телеграма з Відня.

Стіт про заговор оголошено відносними часописи "Майт", подаючи око пояснене, що він був звернений проти центральних держав.

Большевники застерігають тайну угоду в справі Польщі.

МОСКВА, 1. липня. -- Большевники правління застерігають доноситься, нечуже між ними а Німеччиною істнувала якась тайна угода в справі Польщі.

НА ЗАХІДНІМ ФРОНТІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

В ПЕРЕДНОМУ НОВОМУ НІМЕЦЬКОГО НАСТУПУ.

Аліанти наляють ся, що Німці переведуть наступ рішучо в двох місцях.

ПАРІЖ, 3. липня. -- Вісті, які надходять з боевого фронту до Парижа, дають підставу до заключення, що нахолодимо ся в передодні нового великого наступу Німців на західний фронті.

Перестарта артилерія стає з кожною хвилиною сильніша і сильніша. Німці починають уживати шораз більше газових бомб, на які Англії та над рікою Соомо, а Американці і Французи над Марною відповідають сильним огнем, бомбардуючи комунікаційні лінії за німецьким боевим фронтом.

За боевим фронтом несприятелі завважано при помочі дєтєнів нагромадження великих німецьких резерв. Се каже, що Німеччина є вже на укінчено остаточних приготувань до величезного наступу.

Полонені з останніх днів знімають згідно, що німецький генеральний штаб має в плані осангути в найбільшій наступі для годені швид змєну престаній над каналом і відділені англійської армії від французької. Тому у французьких військових кругах надійшло ся зі сторони Німців рішучого переведення двох наступів: на боевм фронті над Соомо проти військ англійських і на боевм фронті над Марною проти військ американсько-французьких.

Боротьба Чехо-Словаків за свободу.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

БОРІТБВА ЧЕХО-СЛОВАКІВ ПРОТИ НІМЦІВ І МЯДРАВІВ.

В 1916 р. на 600.000 Чехо-Словаків дезертирувало 350.000.

(Після кореспонденції Едгара А. Маврера).

РИМ, 10. червня. -- Чеський народ став на сторони аліантів в боротьбі проти Німців і Мадравів ще в 1914 р. Чеську і словацьку молодіж силою поставлено у військовій раді і змушувано їх бороти ся в "дісарсько-корольовській" армії; чесько-словацькі часописи заявляють: політичних провідників арештовано і ув'язнено; цілий чеський і словацький край обсяжено німецькими і мадлярськими військами.

Помимо того, Чехи ставили дальше опір. В цілій Чехії і Моравії прихилило бєжачество до про-аїліантських і проти-німецьких демонстрацій. Жовірні присягли не підписати свого оружа проти Сєрбії і Москваї, але при найбільшій нагоді піддавали ся.

На боевм фронті чеські війська масово переходили на другу сторону, заявляючи свою готовність бороти ся проти Німеччини і Австро-Угорщини.

35-тий полк з Пільна (Чехія) прибув до Галичини на боевм фронті, а в пів години опісля він нахолодимо ся вже в російських окопах. 28-ий полк з Праги піддав ся Москваїм в Карпат-х. 3-ий полк 1915 р. враз зі всіми воєнними матеріалами, переходили на російську сторону при звуках банди. Шоби підісти ся на Чехак, австрійський італійський новий батальон з тогосамого полку, заохочений з 20-тих хвилю, до атакі проти Італії, де їх замаскувала італійська артилерія. З 1000 Чехів повернуло назад лише 18.

На початку 1916 р. з 600.000 змобілізованих Чехів поиних 350.000 дезертирувало.

Опінія серед чеського і словацького загалу одобрива сей кор. Чехи і Словаки ведуть дальше революту проти Німців і Мадравів. Іх провідники поїхали за границю і надали приют у всіх державах аліантів і в Зауєчених державах. А ти що позитали дома, помимо страшного переследування і терпіння, продовжують боротьбу в надії, що аліанти також не перестануть бороти ся, доки Чехія не буде свобідна.

ЖИДІВСЬКА ДЕРЖАВА.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

Рабіни проти жидівської держави.

ШКАГО, 4. липня. -- На головній конференції американських рабінів прийнято ний резолюцію проти відновлення жидівської держави в Палестині.

Резолюція звучить вчисті таїт.

"Ми протинимо ся ідеї, що Палестина має бути вітчизною Жидів. Жиди в Америці становлять частину американського народу. Бажаєм Жидів не

є утворене жидівської держави ані відновлене жидівської національності. Ми віримо, що завоюванє нас як народу є зависиме від захавання нашої історичної релігійної роаді".

НА КАВКАЗІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

Турки-розрайняти-багато прирежених провідників.

МОСКВА, 3. липня. -- Вісті з Кавказу доноситься, що на прикладі турецьких німців командитів розстріляно в Александрополі багато вірменських провідників.

В РОСІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

ВЕЛ. КНЯЗЬ МИХАЙЛО ПРОГОЛОСИВ СЕБЕ ЦАРЕМ РОСІЇ.

На чолі чесько-словацьких військ машире на Москву.

АМСТЕРДАМ, 3. липня. -- Великий князь Михайло Александрович, брат уснутого царя Николая, проголосив себе царем Росії і на чолі чесько-словацьких військ машире на Москву, як се доноситься українське телеграфічне бюро з Києва.

Великий князь Михайло був іменованний по уступленню царя Николая регентом.

Троцький визнає до боротьби проти Чехо-Словаків.

МОСКВА, 30. червня. -- Большевський міністер війни, Лев Троцький, видав розказ до червоної сторожі, в якій він наводив такі випадки, що деякі офіцери відмовили ся брати участь у воєнних операціях проти Чехо-Словаків, подаючи за причиною, що їх не кликано до ведення до війни.

Троцький остро ганить такі міркування, заявляючи, що Чехо-Словаки є військовими бранцями. Далше заявив він, що війна проти Чехо-Словаків не є війною домашню, і викав приказ усунути з армії всіх офіцерів, які не виступають проти діяльності Чехо-Словаків.

большевинських військ проти Чехо-Словаків.

МОСКВА, 16. червня. -- Ген. Муравєв, який свого часу був головним командантом большевинських військ на Україні, а якого недавно випущено з в'язниці, де сидів об'язуваний за надукувство, фєдєст іменованний командантом всіх військ на фронті Самара-Николаєвськ (за Оксмом) проти Чехо-Словаків.

(Свого часу большевинські війська під командою ген. Муравєва заняли були Київ).

Полонені Німці і Австрійці по сторони большевинів.

АМСТЕРДАМ, 3. липня. -- "Кельнське Цайтунг" подає вістку, в якій стверджує, що австро-угорські і німецькі бранці борються ся по сторони большевинів проти Чехо-Словаків.

Полонені, доноситься, дають телеграми були привітані голодом і нуждою вступили в ряди большевинських військ до боротьби проти реакціонери.

Ген. Муравєв командантом

Владивосток в руках Чехо-Словаків.

ВАШІНГТОН, 5. липня. -- Дипломатичні телеграми з Владивосток доноситься, що в місті панує спокій. Чесько-словацькі війська забрали повну контролу над містом, розоружили війська большевинів і обсядили важливі державні будинки.

Американські, англійські і японські відділи, які вже підійшли сторожливим військами складали воєнних матеріалів, одержали з кораблів значні скріплені, коли показало ся, що чесько-словацькі війська хочуть осягло здобувати місто. Але правдоподібно вони не брали участі в боротьбі.

Чехо-Словаки вислали до сєтє ухвалити, жалюючи, шоби його війська зложили оружє і

В РОСІЇ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

Царевич має нахолодити ся в Тобольську.

ЛОНДОН, 30. червня. -- Бувший наслідник престолоу, царевич Алексій, має нахолодити ся під теперішню пору в Тобольську, як се доноситься телеграма з Копенгагена на підставі німецьких часописів.

Ниніша телеграма доноситься, що Алексій, будучи тяжко хорий, не був всьмі відіхати до своїх родичів до Екєтеринбургу. Він поїзжав в Тобольську, де нахолодити ся під опікою своєї сестри Тєтєни.

Узяв Керєвського з Росії.

ПАРІЖ, 4. липня. -- Александр Ф. Керєвський, бувший російський прем'єр, за всь час він нахолодиста 1917 р. до маї 1918 р. украв ся по ріжних містах Росії. Зразу був він в Петрограді, відтак у Москві, де поїзжав аж до 25. маї.

Через цілий час стояв Керєвський в стносинах з політичними провідниками партій, які прогнали ся з правлінням большевинів.

Велике задоволенє викликає факт, що так зваєний керівник, як Керєвський, ніж неспостережено укривати ся в Росії помимо того, що на його голові була наложена велика нагорода. Показується, що політична система в Росії є дуже ліка.

Удержує вєх важливіх гаулаузір промислу.

ЛОНДОН, 3. липня. -- Саєтєське правління удержує вєх важливіх гаулаузір промислу.

В дотичний маніфєст є вичисленє удержує: копальня угля, зєліза, мідан, сєрібла, олова і сєтє; майже всє копальнє зєлєтє; фабрики металічних, прядильних, електричних, анухувочних і дерєсальних виробів; фабрик тютюну, скла і шєрє; мєтєлє; мєтєлє підприємств, газосєтє і водопроводу; навалє і зєлєтє, які є вже гєтє гєтє або є в початках будови.

Дєтєчє члєни царської родини поїхали.

АМСТЕРДАМ, 3. липня. -- Михайло доноситься, що великий князь Михайло утік зід охорони червоної сторожі ще перед двома місяцями, як се заявляв на засіданні петроградського сєтєтє Зноєвє, президент сєтєтє комєсарє петроградської комуни. Разом з великим князем Михайлом утік також Ангєлєтє Дяконов, його приватний секретар.

Дєтєчє члєни царської родини прибули нєдєвно до мурманського побережє, над Білим морєм, як се доноситься вісті з Бергену. Вістку ся подає одні з тісними кораблями, що й япон.

Нєма певної вістє про замордованє царя.

ЛОНДОН, 3. липня. -- Петроградський кореспондєнт доноситься "Таймс" доноситься, що нєма ані певного потвєрждєня ані певного заперєчєня вістєки

про замордованє царя Николая. Здаєть ся однак, що вістка про утечу його брата, Михайла, має правдоподібнішу підставу.

Царевич має нахолодити ся в Тобольську.

ЛОНДОН, 30. червня. -- Бувший наслідник престолоу, царевич Алексій, має нахолодити ся під теперішню пору в Тобольську, як се доноситься телеграма з Копенгагена на підставі німецьких часописів.

Ниніша телеграма доноситься, що Алексій, будучи тяжко хорий, не був всьмі відіхати до своїх родичів до Екєтеринбургу. Він поїзжав в Тобольську, де нахолодити ся під опікою своєї сестри Тєтєни.

Узяв Керєвського з Росії.

ПАРІЖ, 4. липня. -- Александр Ф. Керєвський, бувший російський прем'єр, за всь час він нахолодиста 1917 р. до маї 1918 р. украв ся по ріжних містах Росії. Зразу був він в Петрограді, відтак у Москві, де поїзжав аж до 25. маї.

Через цілий час стояв Керєвський в стносинах з політичними провідниками партій, які прогнали ся з правлінням большевинів.

Велике задоволенє викликає факт, що так зваєний керівник, як Керєвський, ніж неспостережено укривати ся в Росії помимо того, що на його голові була наложена велика нагорода. Показується, що політична система в Росії є дуже ліка.

Удержує вєх важливіх гаулаузір промислу.

ЛОНДОН, 3. липня. -- Саєтєське правління удержує вєх важливіх гаулаузір промислу.

В дотичний маніфєст є вичисленє удержує: копальня угля, зєліза, мідан, сєрібла, олова і сєтє; майже всє копальнє зєлєтє; фабрики металічних, прядильних, електричних, анухувочних і дерєсальних виробів; фабрик тютюну, скла і шєрє; мєтєлє; мєтєлє підприємств, газосєтє і водопроводу; навалє і зєлєтє, які є вже гєтє гєтє або є в початках будови.

Дєтєчє члєни царської родини поїхали.

АМСТЕРДАМ, 3. липня. -- Михайло доноситься, що великий князь Михайло утік зід охорони червоної сторожі ще перед двома місяцями, як се заявляв на засіданні петроградського сєтєтє Зноєвє, президент сєтєтє комєсарє петроградської комуни. Разом з великим князем Михайлом утік також Ангєлєтє Дяконов, його приватний секретар.

Дєтєчє члєни царської родини прибули нєдєвно до мурманського побережє, над Білим морєм, як се доноситься вісті з Бергену. Вістку ся подає одні з тісними кораблями, що й япон.

Нєма певної вістє про замордованє царя.

ЛОНДОН, 3. липня. -- Петроградський кореспондєнт доноситься "Таймс" доноситься, що нєма ані певного потвєрждєня ані певного заперєчєня вістєки

В РУМУНІ.

(True translation filed with the Postmaster at Jersey City on July 5, 1918 as required by the Act of October 6, 1917.)

Далєй зємєтє австрійський армії.

ШІРІХ (Швабінград), 3. липня. -- Важні аніми зайшли в австро-угорський головний командир в Італійський фронті.

Як се доноситься мюнхенській газетці, коменду на гірсьмє фронті обмєтє генє Кєсєн на місце ген. Конрад фон Екендєрфа.

Головним командантом всьх австро-угорських військ, як се подає, явєтьє анімє вістє, вєдєтє німєцький генєрєл, Отто фон Беллов.

В кожній українській газеті повинна нахолодити ся часопис "Свобода".

"SVOBODA" (LIBERTY)

The Ukrainian newspaper published three times a week: Tuesday, Thursday, and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ESTABLISHED 1898

JOSEPH STEWART, Chief editor.
MICHAEL D. WELCH, Assistant editor.

ANDREW SAWKA, Business manager.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:		PERMITALIA:	
United States:		в Сполучених Штатах:	
1 year	\$3.00	на рік	\$3.00
6 months	\$1.75	на 6 місяців	\$1.75
3 months	\$1.00	на 3 місяці	\$1.00
to Jersey City and to foreign countries:		в місті Jersey City і за кордоном:	
1 year	\$3.50	на рік	\$3.50
6 months	\$2.00	на 6 місяців	\$2.00
3 months	\$1.25	на 3 місяці	\$1.25

Single copy 5 cents. Подорожні-число 5 центів.

For mailing address change send 10 cents.

Address: SVOBODA, 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Часо-телеграф 498 Montgomery.

Всі листи-орієнти і чекі треба адресувати на адресу "SVOBODA".

При відсиланні надіслати додому номер-орієнт або чек.

За всі оголошення коштувати в "Свободі" редакція по відношенню.

ДО УКРАЇНСЬКОЇ СУСПІЛЬНОСТІ В АМЕРИЦІ.

Отим подаєть ся до загальної відома, що в столиці Злучених Держав, Вашингтоні, нахождеть ся українська сира Українська Інформаційна бюро. Офіційним представником Українці в Вн. Діагезіс А. Гаміла, конгресмен з Джерсі Сіті, Н. Дж. Канцелярія бде вести один з членів езекутивні Української Ради. Тимчасова адреса цього бюро така:

UKRAINIAN REPRESENTATIVE BUREAU,

House of Representatives, Committee on Election, Room No. 2,

WASHINGTON, D. C.

Нью Йорк, Н. Я., дня 26 червня 1918.

Українська Рада в Америці.

За повну свободу української Галичини і Буковини.

Домогане українського народу в Галичині, аби від Галичини відділено її польський додаток, так звану "західну Галичину", внаслідку "деліке кнзівство краківське", не нове. Нове приймалося шпорою до сніжніе серед українського загала від 1848. року. Були часи, що клін за сям домоганем затихав, але описая знов підносив ся, а найсильніше він лунав на вічах в Галичині в останніх двох десятиліттях минулого століття.

Одначе волю українського народу легковане в Австрії. Там більше значив годе польський шляхти і в сльг шехпохлди. З тими галапасами покійний австрійський цісар Франц Йосиф зробив був письменну умову в 1867-м році, що віддає ім шілу Галичину на їх самовільну господарку.

Зломити сю політику, в якій на підставі письма пануючого з галапасами польському сарцарю, віддано їм 4 мільони українського народу в тяжку неволю, — було дуже тяжко. Борьотн проти сїх неволі — значило дупати величезні скарби перед собою. Але опитити крн не влізло було.

І українській раді боров ся.

По одній стороні станув український нарід зі своїми спираючими руками, згінитий і похилений тяжкою працею на своїх калятах землі і на панських знаках, та нуждою в низеньких хатах, — а з другої сторони станув польський шляхти, котрого предки зрабували у того народу землю і запиргли його були до панщини, а описая, в 19-ті рік по анексії панщини, за-пиргли його на підставі цісарського підпису в тяжку економічну й національну неволю. Але той шляхтич проти українського народу не стану сам один. Рішачи в них стану йому до послуг його поспілка польський уряд, звичайно шехпохлди, а найбільше польський шарлар, а ще далше ч. і. к. війско з карабінами в руках.

Отже боротьба була нерівна, але нарід стояв у боротьбі, не подавав ся, не уступав.

Не уступав, хоч не раз з рук виривали йому зброю барвінчук, ті цісарсько-польські пайтигн з українськими іменами. Але напав, зрідка український народ. Нераз вони намагались вирвати зброю народом і нераз кидали йому колади під ноги, аби не досяг польського галапаса і наїзника.

Тяжке було змагане, але український нарід в Галичині не уступив з поля бою.

А як прийшла війна, то також не уступав, хоч найшли там інші його вороги і хотіли зломити і здушити його; хоч на помі московських наїзників до поміч ступили Польки і кашани.

Український нарід таки не уступив і той, хоч вже навіть ніхто не сдував його крн розпукі і болю. Згінуги його вороги, але не зломали.

Тоді Австрія зробила другий торг українським народом.

Вже згінитий, похилений український нарід Галичини і Буковини покійний цісар Франц Йосиф перед своєю смертю обіцяв віддати Полькам в неволю.

І се ще не зломало так винищеного нашого народу в Галичині. Він дальше боров ся і то ще завзятіше.

Але шлях до волі був тяжкий і далекий.

Аж прийшла революція в Росії, а з нею революція на Україні.

Підпис ся мотучий український нарід і аж він одиникий под-плас поневоленій галицькій Україні поміч у руку.

І коли делегати української народної республіки в Бересті Литовському ступили в обороні поневоленій галицькій і буковинській Україні, напав цісарський підпис в руки польського шляхти страдний воєварті і стали несправдливими.

Австрійське правительство, яке все було практичне і числило ся тільки зі силою, лишило той безсильну шляхотську Польщу на бої, а було змушене згодити ся на волю українських делегатів в справі галицької і буковинської України.

В Бересті Литовському підписано умову, якою австрійське правительство зобов'язалося освободити галицьку і буковинську Україну. Вісті з Європи доносили, що се освободжене об-межало ся на тім, що була бути утворена українська самоупра-вляння в межах Австрії, утворена зі східної Галичини і північної Буковини.

Не було би се ще повне освободжене тім двох українських країв, але бодай шлях до свободи був би перед ними отворений.

Що нині станеть ся з тим зобов'язаннем, яке взяло на себе австрійське правительство, док скажати.

Сама галицька і буковинська Україна не має доволі сил, аби не лише умістити ся за своєю правдою, але і примусити австрійське правительство до виконання зобов'язань.

Донедавна була з усею певністю числган на поміч української народної республіки.

Галицька і буковинська Україна не потребували навіть відносності до Києва з просябою, аби їм мати республіку станула в їх обороні перед війковими ворогами, бо представництво України само сповняло свій обов'язок у відношенню до поневоленій українській Галичині і Буковині. Президент українського революційного парламенту, Української Центральної Ради проф. Михайло Грушевський, який був головою українського міністерства, Володимир Винниченко, чи пізніше — Всеволод Голубович, все беззастовно ставали в обороні галицької України і були би не дали тих наших країв у польську неволю.

Але як німецькі генерали змовили ся з польською і московською шляхтою на Україні, як послали свого полковника Скоропадського на гетьманський престол, а старого батька Грушевського, що недавно вернув ся з царського заслання, запро-тали разом з його товаришами до в'язничі тали на його рідній землі, за яку він терпів і для якої посвятив тали своє життя і свої спосібності, — галицька і буковинська Україна страждала найгіршими обидами.

Нині польська шляхта як на Україні так і в Галичині підноситься ся знова і знова ставить свої домоганя, аби Галичину, Буковину і Холмщину центральні держави дали новоутвореному польському королівству.

Галицькі Українці змагають ся проти своїх і домоганьт ся, аби Галичина і північна Буковина творили окрему самоуправу українську провінцію в межах австрійської держави.

Борьота тепер тяжка ніх була ще тому кілька місяців на-зад, коли вороги України були безсилені.

Чи ся боротьба буде мати значний і скорий успіх і чи в тій боротьбі дасть яку поміч Україні, ми тут не знаємо.

Але ми тут в Америці мусимо тямити, що і ми маємо обов'язок у відношенню до наших рідних країв — Галичини і північної Буковини.

Обов'язком нашим є дати дідичі світлої і братам нашим в наших краях, що ми не забули про тяжку боротьбу наших братів у Галичині проти шляхотського ярма.

Ми повинні тепер підняти кляч, що нашим домоганем є, аби українська Галичина і Буковина були прилучені до України.

Доки не було української держави, то українська політика відповідала підмішанні шляхам, аби дійти до своєї цілі, але відколи повсталла українська держава, мусить бути також одна українська політика. Яка політика стремить до злуки всіх українських земель і в сїй справі не може бути жалдних уступок зі сторони українського народу.

Св'ятим обов'язком української імміграції в Америці є підняти тепер сеп кляч і від нього не відступити, поки він не стане ділом.

Від нині сере Українців в Америці не повинно бути двох політичних лагів, а кляч сїй політики: Злука української Галичини і Буковини з українською республікою!

Ми не можемо оглядатися на се, що тепер вороги українського народу зрабували волонти української народної республіки.

Спільними силами український нарід свої волонти знова здобуде і буде самим господарем у своїй народній республіці, вільній і незалежній.

УКРАЇНСЬКА ДОЛЯ.

Гей за моря від востока вітер повіває, Орлам, діти українських пісеньку співає, Несесуть пісню-вістку розсвітні світами: Слава колись України знов впала в кайдани. Сумно було, як то хмари сонце закривали, Зі всіх сторін Матір нашу вороги напали. Тай не втегла наші Неньки, ані не втегли встали, Жаль зробилося народженькам, давай рабувати. Гремлять пушки, труби, бубни, карабіни грають, Проклятий вороженький гріх Неньки копають. Діти Неньки-України тяжко заридали, Бо пізнали ту зраду, у яку попали. Ви, Героями брутні, не піднімайте знам'я, Не дайте нім своїй рідній фундамент поклати. Вітер іє схід сонця, в хмарах пронесло ся: "Жие Матір-Україно! Жие, не дамо ся!"

Михайло Гуран.

НЕ ДОЛІВАЙТЕ ОЛИВИ ДО ОГНЮ.

Вісти, які тепер надходять з України, такі баламутні і суперечні, що найбільш не було, як би українське населення тут, в Америці, не було з ними передчасно висновків.

Сам факт, що правительством Центральної Ради дано ся так легко усунути, свідчать, що се правительством було дійсно під проводом нашого великого сторника Грушевського, зробили фатальну помилку — помилку, якої свідомо не хотів робити великий гетьман України, Хмельницький, як він йому в історію гірко докоряє: зробили помилку, що хотили опертися будоване української державності на інсандерентних народних масах, який ідеал самостійності українці так само робили нині, як будували в часи Хмельницького.

Хмельницький не тому хитав на поміч Татарів, аби він їх любив, або не знав чини їх поміч, але тому, що знав, що значення пазуєтиску душі української, як він знав, що значення своїх ідеальних провідників хитрому ворогові.

І се власне, що Хмельницький не хотів тривати час на переконанні брехні, непокірних а

дурних голів, а їх стинає, се робить його одним українським державним мужем на цій підсвідомій готуєтн безбарвної української історії.

Історію кляше писати ні їм робити. Про се найзначити історик має, "амальнаш" на-догду тепер переконати ся, а разом і справити свій погляд на причину заставдані дна Хмельницького, в тім напрямі, що сею причиною не було се, що великий гетьман не вмів, або що хотів опертися на народних масах, — на сїй опорті же ніхто в сьому догду не стоїть, а в сьому просту була катастрофа в його родині, передчасна смерть його злого здібного й енергійного сина і наслідники, Тимоша, який один міг продовжити батькову роботу, переконуваний несподіваних кірних голів і держати голоту в велизних руках.

Нарід, в якій здібний ідеал своєї державності, се велика дурна, розмазня дитина, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання, не годна порозуміти, що повстання принести їй перше об'язки, а витяк доперва права, і що її право кінчить ся якраз там, де закінчить ся право другого.

А ми, і взагалі, всі наші ідеали народної ділі, що посвятили жити для піднесення того, що ми називаємо "нарід", ділимо ся на сию велику дитину, яка не може волі з сваволею, яка і достеменно до повстання,

TURKISH CIGARETTES

через довгі роки, українські робітники (самі мушини) приходили до мого приватного офісу.

[illegible][illegible]

Telephone Gramercy 8822
Години прийняти: від 10. раню до 8. вечор.
— Невіді від 10. раню до 1. пополудни.